

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa

Ad Mentem Præcipuorum Theologorum & Canonistarum, per Casus
practicos exposita, nunc quartò ab ipso Authore revisa ... & in 4. Tomulos
sic divisa, ut pro libitu in duas aut 4. Partes commodè compingi possit

à casu LXXVI. usque ad Casum CII. inclus. Materiam de Beneficiis
Ecclesiasticis, de Sacramentis in genere, & in specie de Baptismo,
Confirmatione, Eucharistiâ, Pœnitentia & Indulgentiis

Jansen, Leonard

Coloniæ Agrippinæ, 1753

VD18 13475452-001

Casus LXXXI. De Postulatione Prælatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39838

CASUS LXXXI.

In Tit. 5. lib. 1. Decret.

De postulatione Prælat. &c.

FAbellius ad Dignitatem postulatus quærit I. *An Superior teneatur postulationem admittere.* 2. *An ipse ante admissionem in eam consentire possit.* 3. *An a Capitulo possit revocari.* 4. *Quid de postulatione non solenni.* 5. *Qui postulari possint.* 6. *Quot suffragia ad postulationem requirantur.* 7. *Quid si postuletur indignus.* 8. *Quid de litteris postulationis.* 9. *Cujus sit admittere postulationem.* 10. *Quis modus postulandi.* Pro-
resolut.

QUÆR. I. Quid circa naturam postulationis ?

2. Non solâ electione, sed & postulatione I. Dignitates Ecclesiasticæ acquiruntur; postulatio autem inventa est in subsidium electionis, ut si quis ob defectum Canonicum, dispensabilem tamen, eligi prohibeatur, saltem mediante postulatione dignitatem consequatur, ideoque postulatio definitur, quod sit *Capitularium petitio facta Superiori, ut is, qui propter impedimentum Canonicum jure communi ad dignitatem Ecclesiasticam eligi non potest, ad eandem per dispensationem admittatur*: ita quoad rem omnes. Hinc patet prima, & præcipua differentia electionem inter & postulationem; electio enim juxta *Gloss. inc. un. h. t. in 6.* innititur juri, adeo ut legitimè facta ex justitia confirmari debeat, & electus sine

- injuria rejici non possit. *c. 3. de elect.* postulatio verò innititur gratiæ dispensationis quam Superior sine injuria negare potest. *c. 3. § 5. h. t.* nunquam tamen tenetur Superior dispensare cum Postulato, & si nolit, compelli potest, si scilicet in ea versetur bonum commune. *Panor. c. 3. h. t. num. 14. Wiestn. num. 41.* non quòd Postulatus tali casu propriè habeat actionem contra nolentem dispensare, cum actio sit jus petendi rem ex justitia debitam, sed quòd possit implorare officium judicis; hinc sequitur secunda differentia,
2. quòd Electus ante confirmationem simpliciter consentire possit in electionem, quia ex parte sua nullum est impedimentum; Postulatus verò, cum sit impeditus, consentire non potest, nisi sub conditione impetrandæ dispensationis, sicut sponsi habentes impedimentum v. g. consanguinitatis, non possunt simpliciter, sed tantum sub conditione futuræ dispensationis in sponsalia consentire. *Laym. Can. quest. 1. Pyr. l. 1. tit. 5. num. 2.*
 3. 3tia. differentia est, quòd electio post publicatum scrutinium ab eligentibus revocari non possit; quia electus habet jus quæsitum *c. 58. de elect.* econtrà postulatio, utcumque fuerit publicata, aut etiam ad Superiorem destinata, modò in facto nondum fuerit præsentata, revocari potest; post factam verò præsentationem, sine consensu Superioris, revocari non potest, ne videantur Superiori voluisse illudere. *c. 4. h. t. Leur. quest. 212. § seq.* statuitur autem
 4. duplex postulatio à Canonistis, solennis scilicet, & non solennis; solennis seu propriè talis est, quando à Superiore petitur, quatenus in impedimento Canonico Postulati dispenset, ut si à Sum. Pontifice in Episcopum postuletur minor 30. annis

nis; simplex seu non solennis dicitur, quando non petitur dispensatio, sed solus consensus illius, cui persona postulata est subjecta; sic requiritur licentia Superioris, ut Religiosus, aut etiam ipse Abbas, vel Prælatus ad Episcopatum, vel Prælatum alterius Monasterii sui Ordinis assumi valeat; cum enim talis Religiosus nullo jure ad ejusmodi Dignitates inhabiletur, nec defectum Canonicum habeat, nullâ hinc opus est dispensatione, sed solo Superioris consensu, ne ejus juri præjudicetur; unde patet postulationem non solemnem magis esse electionem, quam postulationem; possunt tamen simul concurrere postulatio solennis & non solennis, ut si Religiosus, aut Filiusfamilias Laicus non habentes 30, annos ad Episcopatum postulentur, tunc enim præter licentiam Abbatis, & patris, simul requiritur dispensatio Summi Pontificis in ætate & statu laicali filii. *Pyrh. n. 3.*

QUÆR. II. Quibus competat jus postulandi?

ꝛ. Regulariter omnes postulare possunt, qui possunt eligere. *c. 1. in fine c. 4. h. t.* hinc qui jus eligendi præscripsit, hoc ipso etiam jus postulandi præscripsit, etsi ob defectum occasione actum postulationis nunquam exercuerit; licet enim præscriptio, utpote stricti juris, juxta *Panorm. inc. 18. de præscrip.* non extendatur de casu ad casum, nec plus aliquis præscribat, quam possideat, *c. 3. de reg. jur. in 6.* fallit tamen hæc regula in iis, quæ necessariò connexa sunt, ut sunt jus eligendi, & jus postulandi; jus enim postulandi est supplementum, & quasi pars juris eligendi. *per c. 30. de elect. Engel. de elect. num. 2 Pyrh. nu. 17. h. t.* si tamen extraneus ad electionem quidem

per 40. annos fuisset admissus, à postulatione autem exclusus, solum jus eligendi, non autem postulandi, præscripsisset; quia nequidem per connexionem jus postulandi possedit, utpote ab illo per expressum exclusus &c.

QUÆR. III. Quid circa suffragia ad postulationem requisita?

6. 1. Tenenda esse sequentia: 1. Si postulatio concurrat cum electione, ita ut unus ab una parte postuletur alter ab aliâ parte eligatur, tunc, ut postulatio electioni prævaleat, requiritur, ut numerus postulantium sit duplo major, quàm eligentium, v.g. ex 30 Capitularibus debent concurrere 20. ad postulationem, aliàs enim præfertur electio, etiam à parte minori facta, modò unam tertiam superet, ita ut è 30. votis ad minus habeat 11. & sit de idoneo. *c. 40. de elect. § ibi Abbas nu. 13. § 14. Lott. l. 3. q. 17. num. 241.* norant tamen communiter Doctores, hoc non ita strictè esse accipiendum, adeò, ut, licet duæ tertie in postulationem non consentiant, sed tantùm major pars Capitularium v.g. ex 30. septemdecim, vel octodecim, reliqui autem eligant, tunc possit Superior consideratis circumstantiis, & personarum qualitate, vel postulationem admittere, vel electionem confirmare, vel utramque rejicere, adeò, ut ne electo quidem hoc casu aliquod jus acquiratur ante secutam confirmationem, *c. pen. h. t. Engel Pyrh. num. 18 Laym. can. quest. 8. Leur. p. 2. quest. 210.*

2. Si postulatio non concurrat cum electione, eò quòd omnes postulent, alii hunc, alii illum, tunc sufficit, quòd facta sit à majore parte

Ca-

Capituli v, g. ex 30. concurrant 16. in unum, ut admitti possit à Superiore ex grãtiã speciali etiam invitã minore parte, ut constat ex *c. postulatio- nem h. t. & Ratio est*, quòd ordinariè ad gesta Capituli plùs non requiratur, quàm, ut major pars consentiat, *c. 1. de his que fiunt. Wiestn. nu. 26.*

QUÆR. IV. Quid de postulatione indigni?

R. Postulantes scienter indignum, hoc est 7. habentem defectum, vel impedimentum, in quo Superior, vel non potest, vel non solet dispensare, privantur pro eã vice potestate postulandi, & eligendi, *Inn. in c. 1. & Panor. in c. ult. h. t.* impedimenta autem, in quibus dispensari solet, sunt vinculum alterius Ecclesiã, defectus Ordinis, aut ætatis &c. econtrã non facilè dispensatur, ut ad Episcopatum postuletur minor 27. annis, vel saltem id specialiter prohibetur sub pœnã privationis vocis activã pro illa vice, *extrav. unic. de postul. pral.* similiter postulari prohibentur mendicantes ad Prælaturas alterius Ordinis ab Episcopatu distinctas; eandem pœnam incurrunt, qui attentant innovare postulationem ob vitium personæ cassatam, *c. 2. de post.* aut recipiunt postulatum ad Ecclesiam tanquam institutum, vel administratorem ante admissionem postulationis à Superiore factam; *c. 23. & ibi DD. h. t.* item qui postulant corpore vitiatum, simoniacum, moribus infamem, omninò illiteratum &c. in his enim facilè dispensari non solet.

QUÆR. V. Quid circa litteras postulationis, ejùsque admissionem?

R. Seqq. 1. In litteris postulationis exprimi 8. debent omnes defectus postulati, qui electio-

E 5

nem

nem impediverunt; alias enim ejus admissio erit nulla, & subrepticia, & ita scienter postulantes pro eâ vice æquè privantur jure eligendi, & postulandi, ac illi, qui scienter indignum postulant. *Arg. c. 20. de elect. c. 1. & 2. de filiis presbye. in 6. Ratio est*, quòd postulatus non admittatur, nisi per dispensationem; cùm autem dispensatio utpote juris communis relaxatio strictè interpretanda sit per *c. odia de reg. jur. in 6.* non extendit se ad ea, quæ litteris non exprimuntur.

2. Postulationis admissio regulariter spectat ad confirmantem, & admissio postulationis habet vim confirmationis. *c. 2. h. t.* si tamen Superior immediatus, ad quem aliàs confirmatio spectat, in defectibus postulati dispensare non posset, etiam non posset admittere postulationem; quia admissio hæc est dispensatio. *Panor. in c. ult. numer. 10. h. t.* sed hæc tunc ad Superiorem potentem dispensare vel Papam spectabit.

3. Episcoporum confirmatio, eorùmque postulationis admissio soli Summo Pontifici reservantur. *c. 4. de offic. legati c. 59. in fine de appellat.*

4. Omnes Dignitates, sive Episcopales, sive inferiores, quarum confirmatio, vel admissio ad Papam spectat; si electio ad eas, vel postulatio tanquam minùs Canonice à Papa rejiciantur, hoc ipso Sedi Apostolicæ reservantur per concordata Germaniæ §. 2.

QUÆR VI. Quid circa modum postulandi?

10. *Re.* Servanda esse seqq. 1. sicut triplex est via eligendi, scilicet per inspirationem divinam, vel quasi, per compromissum, & per scrutinium, sic

fic & postulandi; quia electio & postulatio in jure æquiparantur, *Abb. in c. qua propter de elect. n. 9. 2.* Si certum est, aliquem esse postulandum, non debet quis uti verbo eligo; neque econtrà uti verbo postulo, quando constat, eum esse eligendum; neque uti formulis sibi repugnantibus, ut eligo postulandum, postulo eligendum; aliàs enim omnis actus foret nullus. *c. un. h. t. in 6. Et ibi Gloss. c. 4. Et ult. h. t.* si tamen probabilis facti (non juris *c. 13. de reg. jur. in 6.*) ignorantia, vel dubitatio intervenerit, utrùm quis postulandus, vel eligendus sit, valebit hæc formula eligo & postulo, prout de jure meliùs valere potest; quo casu sic electus vel postulatus, quando consentit, tenetur viam postulationis, vel electionis eligere; & in eâ, quam eligit permanere, *d. c. un. Et ibi Gloss.* in postulatione verò non solenni, cùm aliquid de postulatione, aliquid de electione participet, Capitulares utroque nomine sive electionis sive postulationis uti possunt.

Eng. nu. 8.

CA-